

[Gerda Møller.]

godkendes som midlertidigt medlem af folketinget ligeledes fra og med den 9. oktober d. å., samt

at murerarbejdsmand Alfred Andersen godkendes som midlertidigt medlem af folketinget ligeledes fra og med den 9. oktober d. å.

Hermed sluttede forhandlingen.

Udvalgets indstilling om godkendelse af gårdejer, sognerådsformand Poul Nielsen som ordinært medlem af folketinget fra og med den 30. juni 1969

vedtoges enstemmigt med 115 stemmer.

Udvalgets indstilling om godkendelse af amanuensis, cand. polit. H. Thustrup Hansen som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 9. oktober 1969

vedtoges enstemmigt med 121 stemmer.

Udvalgets indstilling om godkendelse af fru Marie Louise Truels-Christensen som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 9. oktober 1969

vedtoges enstemmigt med 124 stemmer.

Udvalgets indstilling om godkendelse af murerarbejdsmand Alfred Andersen som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 9. oktober 1969

vedtoges enstemmigt med 124 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

Forhandling om statsministerens redegørelse ved folketingets åbning.

(Redegørelsen findes i tidenden sp. 1).

Per Hækkerup: Det plejer jo at være sædvane, når man skal drøfte statsministerens åbningstale, at starte med at forklare, hvor tynd den var, at den var tyndere end sidste år osv. Det skal jeg forså vidt både statsministeren og det høje ting for. Derimod vil jeg gerne gøre et par bemærkninger om talens indhold.

Det er interessant, at regeringen har valgt en ny fremgangsmåde ved forelæggelsen af åbningstalen. Man har udarbejdet en skrift-

lig del, som i modsætning til tidligere ikke blot indeholder en henvisning til de forskellige lovgivningsområder, som man agter at tage op i det folketingsår, der nu er begyndt, men desuden behandler de emner, som man plejer at behandle i den mundtlige del. Jeg ved ikke, om statsministeren, når han nu, hvis han har haft kræfter til det, igen har læst både sin egen mundtlige redegørelse og den skriftlige igennem, i og for sig synes, at det er en god idé, for resultatet er jo blevet, at det, statsministeren har sagt i den mundtlige del, stort set er et opkog af det, der står i den skriftlige del. Det kunne man selvfølgelig godt acceptere, hvis det så virkede mere inspireret, hvis der var mere bid i eller mere fanfare over det, men det er der ikke; det er, ligesom kræfterne har været udtømt med udarbejdelsen af den skriftlige del af åbningstalen. Så jeg kan anbefale medlemmerne at lægge vægt på den skriftlige del og så tilgive statsministeren stort set den mundtlige del.

Det er også lidt mærkeligt ved denne åbningsdebat, at vi har fået supplement til åbningstalen, efter at åbningstalen er holdt. Jeg tænker på det supplement, som statsministeren gav under krydsilden i tirsdags i TV, og som på forskellige områder — uden i for sig at bidrage til klarhed, hvad nok kunne tiltrænges — dog i hvert fald berørte forskellige emner og yderligere kastede uklarhed over, hvad der egentlig er regeringens hensigt. Og jeg tænker på det mærkværdige indslag i den, jeg ved ikke, om jeg skal kalde det den socialpolitiske debat, som finansministeren — som jeg i øvrigt gerne benytter lejligheden til at byde velkommen tilbage til arbejdet i tinget — kom med i Aktuelt Kvarter i radioen. Det er jo lidt akavet, at vi på den måde skal have åbningsdebatgrundlaget sådan stykkevis.

Hvis man prøver at sammenligne statsministerens åbningstale i år med den, der blev holdt sidste år, synes jeg, at det karakteristiske er, at der sidste år dog var optimisme i talen; der var — det vil tilhængerne sikkert mene — endda en vis fanfare over talen; der var nye tanker, der var glød, og selv om jeg tvivler på, at statsministeren kan svinge sig op til begejstring, var der i hvert fald noget i den retning. Det er den nuværende åbningstale kemisk fri for. Den